

ренниятъ теменъ дюкянъ тримата се нагласяваха какъ да се приниса храната въ балканътъ. Д. Кючуковъ като минаваше по-край дюкянътъ вежмнилъ се че има, вътрѣ хора и издума: „отворете ми“. Той бѣше дошелъ да иска човали за житото, и на тръгване заръча му се да каже на вѣйводата и на Илариона да не посочватъ въ писмата си, въ адреситѣ си личности, че членовѣтѣ и дѣйцитѣ ще полагатъ крайни усилия за да привлекатъ повече младежи съ тѣхъ си, а да се спотаятъ тамъ, дѣто сж, и никому да не се вѣставатъ. Като заминаха кираджинтѣ съ житото, пристигна йоще едно писмо отъ четата, което самъ Андонъ Кутевъ донесе за да разумѣ какъ отива работата въ градътъ за възстанието. Писмото се прѣдаде на Д. Тотювъ, а той го занесе на Д. Кукумявковъ. По тайно споразумение се събраха: Кондю Стояновъ, хаджи Д. Петровъ, Дянко Цоцковъ, Георги Гиндювъ, Курти Стояновъ, Стоянъ Ивановъ (падарьтъ) и приносительтъ на писмото, у дюкянътъ на Цоню-олу до клоцухорската черкова и прочетаха писмото въ което се бѣлѣжаше:

*Господа членове!*

„Дѣ останаха приготвенитѣ ви хора да излѣзатъ? Дѣ останаха обѣщанията на хаджи Димитръ, че ще излѣзе? Дѣ останаха обѣщанията на Дянко Цоцковъ и на команията му. Дѣ остана Георги Гиндювъ и барутътъ? Вѣйводата е много разяренъ. Ако не излѣзатъ тѣзи лица ще отмъсти за непостоянството имъ. Ще ги нападневъ къщата имъ и насилонъ ще ги искара.“ Слѣдъ прочитание на писмото, попита се Гиндювъ да обясни най-точно: какво е сторилъ съ барутътъ, койго Кючуковъ Димитръ му е внесълъ